N°. 276. 1838.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Dingsdag 20 November.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17den November.

Dezer dagen is een koerier van onzen gezant te Rome, alhier aangekomen, met depeches, die men zegt dat zeer belangrijk zijn. Dezelve zouden namelijk betrekking hebben op het sedert lang van de oostenrijksche zijde opgeworpen denkbeeld, om eene italiaansche confederatie te vormen, waarvan Oostenrijk het hoofd zoude zijn. Tot heden had de koning van Napels daartoe weinig geneigdheid getoond, maar zou er thans, door de bemoeijingen van vorst *Metternich*, meer toe overgehaald zijn. Op het ontvangen dezer depeches zou de heer *Molé* een koerier naar Bern gezonden hebben, om den heer *Montebello* aan te sporen, zich ten spoedigste naar zijnen nieuwen post te Napels te begeven, ten einde het gouvernement aldaar te stijven in den tegenzin voor eene dergelijke vereeniging, die Oostenrijks invloed in Italie zeer zou vergrooten. Welligt intusschen wordt nu door sommigen van deze zaak grooter ophef gemaakt, om het onstaatkundige van de ontruiming van Ancona aan te toonen, waartoe men overigens zegt dat de bevelen reeds afgegaan zijn.

— Het ministerie heeft, zegt men, eergisteren depeches van de vloot op de Mexikaansche kust ontvangen. De gezondheidstoestand was vrij voldoende. Omtrent de voorgenomene operatien wordt nog niets gemeld. Onder de personen die op het eskader aan de gele koorts bezweken zijn, behoort de legatie-secretaris *J. de Lamoriciere.*

— Sedert eenige dagen was het gerucht verspreid, dat het bestuur, van gedachten veranderd over de kwestie van de reductie der renten, in de aanstaande zitting zelf een voorstel daartoe doen [illegible] die de heer *Humann*, de bekende voorstander van het remboursement, dezer dagen met den heer *Molé* gehad heeft. Thans verneemt men, dat de gezegde conferentien alleen op den spoorweg naar de zee betrekking hadden, van welken weg de heer *Humann* een der hoofdondernemers is, en is dientengevolge ook het gerucht van de reductie vervallen.

— De tijdingen uit Madrid loopen tot den 9den November. De rust bleef er heerschen. De opening der zitting en de aanspraak der koningin-regentes trokken voor het oogenblik de aandacht der gemoederen. Het opmerkelijkste in de aanspraak vindt men de zinsnede, waarin de koningin verklaart, dat zij zich tot de mogendheden die haar erkend hebben heeft gewend, om derzelver tusschenkomst in te roepen, ten einde te beletten dat de karlisten geen hulp in geld enz., van andere mogendheden meer ontvingen. Overigens is de aanspraak somber en doet duidelijk genoeg den treurigen stand van zaken in Spanje zien.

De cortes hebben tot hunnen president verkozen den heer *Isturitz*, met eene meerderheid van 68 tegen 55 stemmen, die aan den heer *Zumala-Carreguy* ten deel vielen. Tot vice-president is benoemd met 64 tegen 40 stemmen, de heer *Riva-Herrera*. Beide keuzen hebben bewezen, dat de gematigde meerderheid ook nog thans in de cortes de overhand heeft.

Bij een dagorder, te Teruel den 1sten November uitgevaardigd, heeft de nieuwe opperbevelhebber van het leger van het centrum de generaal *van Halen*, de koningrijken Valencia, Arragon en Murcia in staat van beleg verklaard. Al de opbrengsten dier gewesten zullen uitsluitend voor de behoeften van het leger worden besteed; de ontvangene regten en gelden moeten wekelijks ter beschikking van den militairen intendant worden gesteld, en alle misdrijf door militaire commissien beoordeeld.

Te Saragossa heeft men den 7den een begin gemaakt met weerwraak op de karlistische gevangenen te nemen. De junta van represaille heeft toen namelijk eene dagorder uitgevaardigd, dat acht karlistische gevangenen den volgenden dag zouden gefusilleerd worden, omdat zoovele constitutionelen in den omtrek binnen kort door de karlisten waren omgebragt. De gevangene officieren en onderofficieren der karlisten hadden een vertoog aan de gezegde junta gedaan, dat een der hunnen zich naar *Cabrera* begeven mogt, om eene uitwisseling voor te stellen; daarin was bewilligd geworden.

— Uit Tudela wordt van den 6sten gemeld, dat *Espartero* met zijne troepen den 5den van Logrono naar Haro was vertrokken, op het berigt dat de karlisten zijn regtervleugel in de provincie Santander bedreigden.

— Op de beurs van heden, was de fonds-notering als volgt: 5 pCt. 111; 3 pCt. 82,10; Nap. 102,25; Sp. Ard. 17; Rom. L. 101⅞.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15den November.

Een berigt uit Berlijn van 9 November, in de *Augsburger Allgemeine Zeitung* voorkomende, behelst het volgende: » Naar brieven uit St. Petersburg te oordeelen, hebben aldaar in hechtenisnemingen plaats gehad, zoo het schijnt ter zake van staatkundige woelingen, van welke men reeds eenigen tijd scheen kennis te dragen; maar waartegen men geene maatregelen genomen heeft, in afwachting van de terugkomst des Keizers. De voorgenomen reis van Z. M. naar de zuidelijke provincien zal vooreerst geene plaats hebben en waarschijnlijk tot het voorjaar uitgesteld blijven."

— Uit Stuttgart schrijft men dat Z. K. H. de Erfprins *van Oranje* dagelijks met den Koning van Wurtemberg uitreed. Men geloofde dat de Prins nog veertien dagen zou vertoeven en dat het huwelijk in de maand Mei aanstaande zal plaats hebben; tegen dien tijd zouden de bruidsgeschenken gereed zijn.

— De russische grootvorst troonopvolger is den 3den dezer te Milaan aangekomen.

— H. M. de Koningin weduwe van Engeland is den 31sten ll., aan boord van het linieschip *Hastings* te Napels aangekomen en er met de haren rang toekomende eerbewijzen ontvangen. Haar gevolg bestaat uit meer dan honderd personen.

HH. MM. de Koning en Koningin van Napels waren op hunne reis door Sicilie te Palermo aangekomen; zij zouden eerlang naar [illegible] te begroeten.

— De komst van den geneesheer *Alertz* heeft te Rome veel opzien gebaard, daar men geloofde dat de Paus van zijne kwaal genezen was. Er zou nu eene radikale kuur in 't werk gesteld worden.

— De hertog *de Blacas*, die gedurende eenen geruimen tijd zeer ernstig ziek te Weenen geweest is, is zoo verre hersteld, dat hij de reis naar Gortz, waar zich de verdreven Fransche Koninklijke familie bevindt, heeft kunnen aannemen. De Keizer van Oostenrijk heeft genoemden hertog tot den Vorstenstand verheven.

— H. M. de Koningin van Griekenland is, den 28 October, in goeden welstand te Missolunghi aangeland, waar Hoogstdezelve door haren Doorluchtigen gemaal opgewacht werd.

— Uit Syrië verneemt men, dat verscheiden honderden Drusen het Christendom omhelsd hebben, en dat hun de H. Doop is toegediend. Dit plotseling besluit wordt door sommigen aan politieke oorzaken toegeschreven, naardien het bekend is, dat de Egyptische Pacha de Christenen in Syrië zeer begunstigt, en deze lieden hoop voeden van door dien overgang van de knevelarijen der Egyptenaars bevrijd te zullen zijn.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19den November.

In het Gravenhaagsche dagblad leest men het volgende:

» Gisteren (zaturdag) morgen kondigden klokkenspel en het uitsteken van vlaggen uit alle publieke gebouwen en onderscheidene bijzondere woningen, den *vijf en twintigsten verjaardag* van Neerlands verlossing van het fransche juk aan.

» Er zal wel niemand, die dezen heilvollen dag beleefde, geweest zijn, welke niet met belangstelling deze gewigtige gebeurtenis zich zal herinnerd en met dankbaarheid teruggedacht hebben aan de redding uit zoo vele rampen en zoo vele gevaren. Voor de ingezetenen van 's Gravenhage was die dag dubbel gewigtig, omdat zij het eerst de leus der vrijheid opstaken, en het eerst de Nederlandsche vlag van hunne torens zagen wapperen; omdat een edel Driemanschap onder hen opstond, aan wier moedig besluit en [illegible] bestaan Nederland, naast God, het begin van zijne redding [illegible] schuldigd is; omdat zij weinige dagen daarna, het eerst aan hunne stranden ontvingen en stadwaarts begeleidden den vorst, aan wien na vijf en twintig jaren nog dezelfde achting, eerbied en liefde worden toegedragen, welke hem in die bange uren [illegible] door 's Gravenhagens ingezetenen verkondigd werden. [illegible]

gen het vaderland in de laatste jaren getroffen hebben, de toekomst moge duister zijn: Nederland, dat zoo vele en zoo groote weldaden, ten gevolge der bevrijding van 1813, genoot en nog dagelijks geniet, mag vertrouwen, dat de Voorzienigheid, welke hetzelve voor 25 jaren uit zoo zware rampen verloste, het nu ook tegen onregtvaardigheid en miskenning zal beschermen.

» Heden is den Almagtigen in alle kerken plegtig gedankt voor de zegeningen, nu 25 jaren geleden, aan Nederland bewezen. In de Kloosterkerk, waar Z. M. en de verdere leden van het koninklijke geslacht en eene talrijke schare vereenigd waren, heeft de weleerwaarde heer, hofkapellaan *I. J. Dermout*, dezen morgen, eene voortreffelijke leerrede gehouden, ter gedachtenis aan de verlossing van Nederland in het jaar 1813, naar aanleiding van de laatste zinsnede van vers 29, hoofdst. III uit den profeet DANIEL: » *Daar is geen ander God, die alzoo verlossen kan.*" De mannelijke taal, waarin die leerrede werd uitgesproken, de vaderlandsche en christelijke gevoelens, welke daarin doorstraalden, en de krachtige wijs, waarop zij werd voorgedragen, maakten eenen zigtbaren indruk op alle toehoorders; maar vooral werd de vergadering diep getroffen toen de leeraar het eerbiedwaardig Hoofd van den Staat, in naam der Natie, geluk wenschte met de vijf en twintigste verjaring van de heilrijke gebeurtenis, en den besten zegen des Allerhoogsten over Hem en Zijn Huis afsmeekte."

— Ook in onze stad werd gisteren in de kerken der onderscheidene gezindheden, op eene godsdienstige wijs, het vijf en twintigjarig feest der verlossing van der Franschen overheersching en der gezegende omwenteling dankbaar herdacht.

— Z. K. H. de Prins *van Oranje* is van Hoogstdeszelfs kortstondige reize naar Tilburg, in de residentie teruggekeerd.

— Uit 's Hage schrijft men ons van gisteren het volgende:

» Z. D. H. de hertog *Bernhard* van Saxen-Weimar en deszelfs oudste zoon, zijn gisteren, van hunne langdurige buitenlandsche reize in deze hofstad teruggekomen. In Julij 1837 vertrok Z. D. H. naar St. Petersburg. Na Rusland te hebben doorgereid, begaf Z. D. H. zich naar Turkije. Bij den Sultan te Konstantinopel werd de hertog zeer goed ontvangen. Vervolgens bezocht hij Napels, alwaar op het Marsveld te zijner eere een groot militair feest gegeven werd. Hij bezocht daarop de verschillende landen van den kerkelijken Staat. Hem mogt de eer te beurt vallen, aan Z. H. den Paus te worden voorgesteld. Z. D. H. erlangde destijds de vergunning, om van den beroemden bronzen Faunus in het Museo Borbonico een afgietsel te maken. Te Rome werd 's Vorsten oudste zoon door eene hevige ziekte aangetast, welke voor het behoud van dezen jongeling deed vreezen. H. D. H. de hertogin begaf zich, bij het vernemen dezer tijding, omstreeks de helft der maand Maart jl., naar Rome op reis en werd, op haren togt derwaarts, door de ongesteldheid van een harer kinderen, die haar vergezelde, te Nijmegen eenige dagen opgehouden. Op het einde dier maand vervolgde H. D. H. de reis. Toen de hertogin te Rome aankwam, vond zij haren zoon nog steeds ongesteld, doch het gevaar was geweken. Op zijne terugreise naar dit land, heeft Z. D. H. Wurtemberg bezocht en zich juist te Stuttgart bevonden gedurende de eerste dagen, dat Z. K. H. de Erfprins *van Oranje* aldaar was aangekomen. De hertog woonde er de voorstelling bij, die vereerd werd met de tegenwoordigheid van het koninklijk gezin van Wurtemberg, alsmede van Z. K. H. den Erfprins *van Oranje*. Ten slotte behooren wij hierbij te voegen, dat Z. M. de koning van Napels, den hertog geschenken gedaan heeft, uit de opgravingen in Pompeji.

» Naar men verneemt heeft het de leden van het koninklijk gezin behaagd in te schrijven op de soirée, welke aanstaanden Dingsdag door den heer *Sudre*, uitvinder van de muzijkale taal, ondersteund door zijne leerlinge, mej. *Victorine Hugo*, in de zaal van *Diligentia* zal gegeven worden. Alsdan zal hij de toepassing van het door hem aangenomen stelsel ontwikkelen, met de ter ondersteuning van hetzelve afgelegde bewijzen. Deze geleerde man zal zich niet alleen bepalen met de uitdrukking der denkbeelden in het Fransch over te brengen, maar ook in het Engelsch, Duitsch, Italiaansch, Spaansch, Hollandsch, Russisch, Grieksch, Latijn, Hebreeuwsch, Turksch, Arabisch, enz., enz., ten einde te doen zien, dat de taal der natuur, de taal der geheele wereld in alle bekende talen kan voorzien."

— Naar men uit Duitschland meldt, woonden HH. KK. HH. Prins en Prinses *Albert* van Pruissen, gedurende hun verblijf in Silezie, het leggen van den eersten steen aan het prachtig slot in Kamenz bij. Het ontwerp voor dat gebouw is vervaardigd door den architect *Schinkel*.

— Het heeft Z. M. behaagd, bij kabinetsschrijven van den 22 October ll., no. 79, goed te keuren, de verkiezingen door de eerste klasse van het *Koninklijk Nederlandsche instituut van wetenschappen, letterkunde en schoone kunsten*, van de heeren *J. C. Rijk*, kommandant van het Koninklijk instituut voor de marine, te Medemblik; *B. H. Goudriaan*, hoofdingenieur van de waterstaat, te 's Gravenhage; *W. Wenckebach*, lector aan de militaire akademie, te Breda; *J. van den Bosch*, luitenant-generaal, minister voor de koloniën, te 's Gravenhage, en *W. H. de Vriese*, buitengewoon hoogleeraar aan het athenaeum illustre, te Amsterdam, tot leden.

De eerste klasse heeft tot correspondenten benoemd de heeren *R. Simons*, adviseur bij het ministerie van finantien, te 's Gravenhage; *A. Goedkoop*, inspecteur van den waterstaat, te Arnhem; *P. O. C. Vorsselman de Heer*, hoogleeraar aan het athenaeum, te Deventer; *F. A. W. Miquell*, med. doctor en lector in de kruidkunde aan de Clinische school, te Rotterdam; *A. A. Sebastian*, hoogleeraar aan de universiteit te Groningen; *J. R. Vos*, stads med. doctor te Calcutta, *Th. Horsfield*, med. doctor te Londen; *J. Liebig*, hoogleeraar, te Giessen; *H. K. W. Berghaus*, hoogleeraar bij de akademie van bouwkunde te Berlijn en *M. Dumas*, hoogleeraar te Parijs.

— Uit het verslag der handelingen van de vijf en twintigste algemeene vergadering van het Nederlandsch Bijbelgenootschap, is, onder anderen, gebleken, dat er gedurende het afgeloopen genootschaps-jaar, afgeleverd zijn 4773 bijbels, 292 oude en 6549 nieuwe testamenten, te zamen 11,614; een getal, hetwelk het reeds zeer aanmerkelijke van het vorige jaar nog verre overtreft.

— Uit Harburg in Hanover wordt van den 9den gemeld, dat in de vorige week aldaar twee zeeschepen regtstreeks uit Holland aangekomen waren; een voorbeeld dat navolging zou vinden, wanneer de meeste zeeschepen niet te groot waren, om door de sluizen en bruggen der stad te kunnen varen.

In de zitting der belgische kamer van vertegenwoordigers ll. Zaturdag werd het volgend ontwerp-adres op de aanspraak van vorst *Leopold* aangeboden:

» Sire, de natie kon geen twijfel voeden, dat U. M., met opzigt tot onze geschillen met Holland de gevoelens niet deelde welke haar bezielen. Zij wist dat gij, Sire, met volharding en moed de regten en de belangen van het land zoudt verdedigen. Maar die schitterende openbaring van het nationaal gevoelen van uwen troon uitgegaan, was zeer geschikt om de geestdrift op te wekken, waarmede uwe woorden ontvangen werden. Deze eenstemmigheid tusschen gouvernement en land ons openbarende, heeft zij ons gezegd dat zij onze kracht uitmaakte.

» Onze regten Sire, zijn dezulke, naar welke elke natie moet staan: hare eenheid, de onschendbaarheid van haar grondgebied; zij berusten op die aloude nationaliteit, welke het belgisch volk slechts in 1830 herwonnen heeft.

» Die regten waren in 1831 erkend geworden, en zoo Belgie, bij de rampspoeden, die toenmaals Europa bedreigden, in de smartelijkste opofferingen bewilligd had, was zulks alleen onder den formelen waarborg eener *onmiddellijke* uitvoering door de vijf mogendheden gegeven, die voor alle wisselvalligheden zou gewaarborgd hebben. Maar de mogendheden zijn voor de vervulling van dien waarborg teruggeweken, en het hollandsch gouvernement, verre van toe te treden tot de aan het land en aan U. M. afgedwongene bepalingen, heeft verkozen dezelve af te wijzen en op den tijd te bouwen, ten einde zich van de gebeurtenissen tot deszelfs voordeel te bedienen.

» Zich te voegen naar de harde bepalingen van een traktaat naar de tijdsomstandigheden opgemaakt, hetwelk de tegenpartij gedurende lange jaren afwijst, dat sluit de verbindtenis niet in, om al de nadeelige kansen uitsluitend en onbepaald daarvan op zich te nemen. De onmiddellijke ten uitvoer legging, die eene der wezenlijke voorwaarden van het traktaat was, en welke alleen Belgie in de harde noodzakelijkheid kon stellen, om zijn grondgebied verminkt te zien, daadzakelijk door Holland zoowel als door de lankmoedigheid der bemiddelende mogendheden niet hebbende plaats gehad, zoo zijn de zaken opzigtelijk dit punt geheel veranderd; de tijd heeft sedert tusschen ons en onze mede Luxemburgsche en Limburgsche landgenooten zulke naauwe banden gelegd, dat men dezelve niet zoude miskennen van hetgeen het volkeren-regt heiligst heeft, zonder dezelve te verbreken. Maar de woorden van U. M. hebben ons reden gegeven om het er voor te houden, dat het ontwerp, om ons met eene door ons niet aangegane schuld te bezwaren, om onze provincien te verbrokkelen, en de eeuwenlange vereeniging van derzelver bewoners te verbreken nog niet opgegeven was. De begane misslagen in de schuldverdeeling van het koningrijk der Nederlanden zijn intusschen thans openbaar; en eene ondervinding van acht jaren heeft getoond, dat de oude en naauwe betrekkingen van Limburg en Luxemburg met de overige belgische gewesten het geluk [illegible] de rust, zoowel als de vrede van eenig gewest in [illegible].

» Sedert vier eeuwen is Luxemburg met Belgie vereenigd. De belgische revolutie heeft deszelfs vereeniging met de andere provincien niet tot stand gebragt, maar dezelve slechts gehandhaafd. Dit gewest, alhoewel met den naam van groothertogdom bestempeld is nimmer als Duitsche staat beheerd. De organieke en openbare akten van het Nederlandsch gouvernement, hebben de negen koninklijke provincien overeenkomstig derzelver vroeger bestaan geconstitueerd, zonder eenig onderscheid voor Luxemburg te maken. Belgie heeft aan deszelver gebied niets toegevoegd; het heeft zich van de noordelijke gewesten afgescheiden; het heeft een eigen Koning verlangd; het heeft de militaire regten van de duitsche bondsvergadering erkend, als de eenige exceptionele regten op het Nederlandsch grondgebied betrekkende; het heeft die erkend, zoals zij sedert vijftien jaren bestonden,

» De provincie Limburg is in zijne tegenwoordige grenzen krachtens de traktaten geconstitueerd. De oude enclaveringen zijn tegen andere in Holland gelegene, verruild geworden.

» Belgie is derhalve door geen geest van overheersching gedreven geworden; heden ook wil het slechts medeburgers behouden, die door eene lange gemeenschap aan het hetzelve verbonden zijn.

» Zoo, bij het te sluiten eindtraktaat, billijke geldelijke opofferingen vereischt wierden, onafhankelijk van ons wettig aandeel in de Nederlandsche schuld, wij zijn daartoe bereid, om een waarborg van vrede te geven; maar Holland moet alle overheerschingsgeest laten varen op bevolkingen die Belgen willen blijven, en wier afkeer voor hetzelve steeds eene bestendige oorzaak van moeijelijkheid zoude zijn.

» Wij vertrouwen er op, Sire, dat de mogendheden de regtvaardigheid onzer zaak zullen gevoelen. Frankrijk zal Belgie, welks instellingen met de zijne overeenstemmen en dat met zoovele banden aan hetzelve verbonden is, niet weigeren te ondersteunen; het zal de zedelijke kracht waarover het beschikt niet verwaarloozen, als welke het ten laatste verliezen zou, wanneer deszelfs digst aan de grenzen wonende volken onder een stelsel moesten gebukt gaan, dat geen waarde hechtte aan nationale herinneringen en gevoelens, die de menschen onderling verbinden en het ware volkenregt uitmaken. Groot-Brittannie aan hetwelk Belgie eveneens door naauwe banden verbonden is, zal niet vergeten, dat het menigvuldige voordeelen trekt uit onze nationaliteit.

» Wij zijn bereid, Sire, om tot schikkingen toe te treden overeenkomende met onze eer en onzen tegenwoordigen toestand; wij zijn bereid om boven ons aandeel in de schuld die Holland drukt te dragen. Maar zoo de aanwending eener misbruik makende magt strekte om medeburgers die verlangen tot het vaderland te blijven behooren, van hetzelve te berooven, zouden wij ons nog naauwer om den troon van U. M. scharen; wij zouden niet voor eenige opoffering hoegenaamd ter verdediging van het land zwichten, en wij zouden van ons afwijzen de verantwoordelijkheid van gebeurtenissen, van eenen aard om het openbaar crediet uit te putten, met behulp waarvan alleen onze opregte wenschen voor de sluiting van eenen duurzamen vrede met onze noordelijke naburen kunnen verwezenlijkt worden.

» De goede krijgstucht onzer troepen, hunne vorderingen in de manoeuvres, en de vaderlandsche geest die hen bezielt, toonen, wat wij voor de handhaving onzer regten van dezelve zouden te verwachten hebben. De behoeften van het leger zullen een ontwerp onzer levendige zorg zijn."

Verder wordt in het adres gezegd, dat men met genoegen de sluiting der handelstraktaten met Frankrijk en de Porte vernomen had, en het vertrouwen te kennen gegeven, dat in het met Holland te sluiten traktaat, de scheldevaart vrij zal zijn; ten slotte worden de phrasen over de binnenlandsche aangelegenheden in de aanspraak van vorst *Leopold* voorkomende, [illegible]

Dit ontwerp, waarvan het rapport door den heer *B. C. Dumortier* werd uitgebragt (de leden der commissie bestonden uit de heeren *Raikem*, president, *T. de Merode*, *M. de Renesse*, *Fallon*, *Dechamps*, *Berger* en *Dumortier*, rapporteur) werd onmiddellijk, na een woordentwist of men het nu of maandag zou behandelen, in discussie gebragt en vervolgens met eenparigheid der 83 aanwezende leden aangenomen. Alleen werden op voorstel van den heer *de Brouckere*, aan het slot der 8ste zinsnede, nog de volgende woorden gevoegd: » En in deze nationaliteit zelve zullen de mogendheden, die met Frankrijk en Groot-Brittannie de conferentie uitmaken, en die sedert acht jaren de vredelievende gezindheid en de edelmoedigheid van het belgische volk hebben kunnen opmerken, een waarborg voor de toekomst vinden." In de negende zinsnede werden de woorden weggelaten: » Wij zijn bereid om boven ons aandeel van de schuld die op Holland drukt te dragen." Na de stemming werd de deputatie gekozen, om het adres aan vorst *Leopold* aan te bieden, en de eerste volgende zitting op aanstaanden dingsdag bepaald.

— Zaturdag heeft vorst *Leopold* de deputatie uit den senaat, die hem het adres van antwoord kwam brengen, ontvangen, en in weder antwoord de volgende woorden gezegd:

» Ik ontvang, mijne heeren, altijd met tevredenheid de uitdrukking der gevoelens van den senaat, en bijzonder in de omstandigheden wanneer het de grootste belangen des lands geldt.

» Uwe edelmoedige medewerking heeft mij nimmer ontbroken; in deze, en in de gehechtheid die mij de natie betoont, vind ik de belooning voor mijne bestendige zorg tot deszelfs geluk."

— Ter Antwerpsche beurs waren Zaturdag ll. de Ardoins tegen [illegible] genoteerd, uitgestelde 5¼.

De Londensche berigten over Belgie tot den 15den houden, dat den vorigen dag van het bureau der buitenlandsche zaken depeches naar de hoven van 's Hage en Brussel gezonden waren; terwijl in den morgen van den 15den depeches van de britsche gezanten in die beide plaatsen op het gezegd bureau waren ontvangen. — De *Globe* vermeldde in zijn *city-article*, dat schoon er nog niets bekend was omtrent het finaal besluit der Conferentie, men echter eene spoedige schikking verwachtte.

— De Koningin zou den 30sten op Brighton terugkeeren.

— Ter Londensche beurs van den 15den waren genoteerd: 3 pCt. gecons. 94⅝; Ned. 2½ pCt. 54 drie achtste; Spanje 17½; Portugal 20¾; Braz: 79.

CIRKASSIE OF TSCHERKESSIE.

(*Vervolg van n°. 275*)

Een jaar was er verloopen sedert *Europa* gewoon geworden was den naam van *Cirkassie* te hooren, (De Cirkassiers noemen zich *Adigeh*, den naam *Tsherkessen* hebben de *Russen* hun gegeven), toen op de kust van *Cirkassie* een bijzonder voorval plaats had — het in beslag nemen van het britsche schip *Vixen* — waardoor, naar het scheen, de vraag over het bezit van den Kaukasus en de oostkust der Zwarte Zee daadzakelijk moest beslist worden. Deze beslissing was wel de ware grond der onderneming. Niet slechts hadden de engelsche bladen vooruit aangekondigd, dat het eene proef was die men nemen wilde; maar nadat de eigenaars van het schip te vergeefs van lord PALMERSTON eene bondige verklaring van de inzigten en bedoelingen des engelschen kabinets hadden zoeken te bekomen, gaf de russische gezant in *Konstantinopel* bij herhaling aan den engelschen gezant kennis, van het, van wege *Rusland* uitgegaan handelsverbod, waarbij de toegang tot de geheele cirkassische kust, op twee punten na, verboden werd. Lord PONSONBY deelde den eigenaar van de *Vixen*, BELL, dit verbod mede, met bijvoeging evenwel, dat hij den engelschen consul niet bevolen had, het ter openbare kennis te brengen, en vond BELL besloten, om in weerwil van dit verbod, en met het bepaalde uitzigt, dat zijn schip zou in beslag genomen worden, dezen eersten afdoenden stap tot opening eener gemeenschap met de Cirkassiers te ondernemen. Deze bijzonderheden berusten op het officieel getuigenis van den engelschen gezant in eene aan het parlement voorgelegde depeche van den 28sten October 1836. De afloop van de zaak is bekend. Het schip werd genomen, zonder dat *Engeland* de gewenschte voldoening kreeg. Maar wanneer ook lord PALMERSTON door het gebeurde min of meer was uit het veld geslagen, den Cirkassiers ontzonk de moed niet. Voorzeker hadden ook zij van de expeditie eene andere uitkomst verwacht en eene grootere belangstelling van de zijde der engelsche regering in hun lot. Men zorgde er intusschen voor, om bij hen geene hoop op te wekken, waarvan de vervulling onuitvoerbaar was. In een schrijven aan de vorsten van Cirkassie (uit Londen in 1835 gedagteekend) met de onderteekening DAOUD, een naam waaraan het staatkundig bestaan van Cirkassie verbonden is, laat men zich met bijzondere omzigtigheid omtrent dit punt uit. Zooveel wordt daarin echter duidelijk gezegd, dat *Engeland* geen daadwerkelijken bijstand aan *Cirkassie* kon verleenen, omdat *Engeland* niet met *Rusland* in oorlog was en dus geen krijgsmaatregel tegen *Rusland* kon ondersteunen; maar wanneer [illegible] van den voorgang der Russen, Engelands bezorgdheid over *Turkye* en *Perzie* toenam, zou het met vreugde de verdedigers van den Kaukasus begroeten, enz.

Wat nu de krijgsondernemingen der Russen in den Kaukasus en den wederstand der Cirkassiers aanbelangt, de engelsche bladen en in het bijzonder den *Times* behelzen daarover uitvoerige uit Cirkassie over *Konstantinopel* ingezonden berigten. Het *Journal de Francfort* loochent wel de echtheid en geloofwaardigheid dezer berigten, en gaat van zijnen kant op het getuigenis van eenen ongenoemden hoogleeraar uit *Moskau* af. Wij willen liever, in plaats van ons met wederleggingen op te houden, russische stemmen doen hooren, of althans van lieden die onder russische bescherming het land bezochten. De hoogleeraar KOCH van *Jena* verzekert in het naschrift op den brief des voormelden russischen officiers, dat het geheele beloop van den oorlog hem zeer naauwkeurig bekend is, en gaat aldus voort: » Slechts kort zal ik hier vermelden, dat eerst sedert het jaar 1834 de oorlog tegen de Tscherkessen eigenlijk begonnen is en er voor den poolschen oorlog onder den vorst PASKEWITZ slechts eene proeve werd genomen. De in dit voorjaar (1838) gestorvene luitenant-generaal WELJAMINOFF leidde tot in den vorigen zomer alle krijgsondernemingen. Elk voorjaar werd eene expeditie ondernomen en steeds besloten met den bouw eener vesting. Eerst zocht men een' weg daar te stellen, om den magtigen stam der *Schapsugen* in twee deelen te scheiden, en trok van de *Olga-Stanitza*, in het land der kozakken aan de Zwarte Zee, het riviertje *Abin* langs, naar de vesting *Gelenschik* aan de Zwarte Zee. In de drie jaren van 1834 tot 1836 werden op dien weg drie vestingen aangelegd. Dat vele manschappen het leven daarbij lieten is ligt te denken. In het vorig jaar (1837) werd tot een' dubbelen togt besloten; terwijl de opperbevelhebber baron ROSEN, na de onderwerping der *Zihilda* (een Abasische stam, noordoostelijk van *Suchum-Kaleh*) het voorgebergte *Ardler* van de zeezijde af bemagtigde, trok de luitenant-generaal WELJAMINOFF van *Gelenschik* zuidwaarts de kust langs en legde aldaar wederom eene vesting aan." » Luidens de jongste berigten is verder, in Mei 1838, eene stelling aan het riviertje *Tuabs* genomen en zou ook daar eene vesting aangelegd worden. Aan den anderen kant wordt verzekerd, dat de buitengewone stormen van den tegenwoordigen zomer de russische schepen op de kust aanzienlijke schade hebben toegebragt. Deze zijn dus nu de resultaten van vijf veldtogten! Moeijelijk valt

het naauwkeurige opgaven te bekomen, omtrent het getal der troepen, die voor den oorlog in de Kankasus worden besteed. In het jaar 1823 was het leger van Georgie 60,000 man sterk. Onwaarschijnlijk is het dat het thans minder zou bedragen. Wanneer tegen een enkel punt, aan den *Tuabs*, 8000 man (op een eskader van elf oorlog- en zes koopvaardijschepen) afgezonden worden, dan moet men zich in die meening bevestigd vinden. Men heeft het niet ontkend, dat vele Polen derwaarts gezonden werden, en de bijzondere begunstigingen onlangs aan de officieren verleend, geven blijken dat de dienst zeer moeijelijk is en de inspanningen buitengewoon moeten zijn. Of nu werkelijk, zoo als de Engelschen beweeren, het leger van den Kaukasus alle vier tot vijf jaren moet vernieuwd worden, laten wij daar; maar gelooven echter uit russische bronnen te kunnen aantoonen, wat de behaalde voordeelen en de » aanleg van vestingen" moeten kosten. De hoogleeraar von Normann heeft in het *Bulletin Scientifique* der russische akademie verslag gedaan over eene wetenschappelijke reis door hem aan de oostkust der Zwarte Zee in het jaar 1836 ondernomen. Onder anderen zegt hij daarin: » Bij elken stap door geheel *Abchasie* moest men, uitgezonderd op het terrein rondom de vestingen, op zijne verdediging bedacht zijn. . . . . Van *Sebastopol* zeilden wij naar de vesting *Gelentschik* in het land der vijandelijke *Schapsugen*. Den 14den April kwamen wij daar aan, en hebben in den omtrek vier dagen, onder eene sterke bedekking van 150 man, een stuk geschut en een troep honden, welke strekken, om de in het houtgewas zich verschuilende *Tscherkessen* op te speuren, gebotaniseerd en voorwerpen gezameld. Iedere togt ging met levensgevaar gepaard; het verzamelde was van weinig belang. De omstreek is kaal en de niet verafgelegen bergen zijn te onveilig. De bezetting durft zich naauwelijks buiten de vesting wagen. De houtvellingen, het water halen en het weiden van het vee kan slechts onder militaire bedekking geschieden. . . . . *Suchum-kaleh* kan slechts omstreeks een halve werst in den omtrek veilig doorzocht worden. Op een dier togten floten de kogels ons langs het hoofd en moest de aftogt over eene houtenbrug met de bajonet en kolfslagen verkregen worden. Wij moesten, kortom, het gering getal belangrijke voorwerpen, die wij in *Abchasie* verzamelden, met de wapenen in de hand veroveren." Met dit verhaal stemt geheel overeen dat van den russischen staatsraad Eishwald: » Ook *Surchum-Kaleh* — dus schrijft deze — is een graf voor de russische bezetting, waarvan er jaarlijks een deel meest aan scheurbuik sterft, uithoofde dat er geen versch vleesch te bekomen is. Ook aan goed meel en andere versche levensmiddelen, in het algemeen aan alle middelen van onderhoud, heeft men in de vesting gebrek, daar de bezetting geen werst ver zonder bedekking van een stuk geschut, buiten de vesting kan gaan, om hout in het bosch te halen, zonder door een overmagt van *Abchasen* overvallen te worden. Zij verkeeren daar als in een' altijddurenden staat van blokade en moeten onophoudelijk op hunne hoede zijn." In deze gesteldheid van zaken is noch door de vaart langs de kusten door den graaf Woronzow in 1836, noch door het vlugtig bezoek van Keizer Nicolaas (in October 1837) te *Anapa* en *Gelendschik* verandering te brengen geweest.

(Het vervolg en slot in een volgend nommer.)

Ter EFFECTEN-SOCIETEIT te *Amsterdam* van gisteren (18 *November*) werden verhandeld: Ned. 2½ pCt. 53 elf zestiende, ¾; Kansbilletten 23 15/16; Handelm. 4½ pCt. 174¾; Ardoins 16 elf zest.

*** De Ondergeteekende heeft de eer het geacht Publiek dezer Stad te verwittigen, dat hij op heden weder een geheel nieuw ASSORTIMENT van ARTIKELEN ontvangen heeft, waaronder vooral DAMES-STOOVEN en VOETBANKJES, alsmede BOUGIES of WASCHKAARSEN van 4, 5, 6 en 8 per 5 Ned. Oncen, à *f* 1,10.

Het MAGAZIJN zal uiterlijk geopend blijven tot aanstaanden Woensdag avond, den 21. dezer.

S. SCHARZMAN,
Hôtel de la Couronne.

De Notarissen ALDER en BAX, residerende te *Bergen-op-Zoom*, zullen op Donderdag den 15. November 1838, in het Koffijhuis van PETRUS DAAMS, procederen tot den inzet, en op Donderdag den 29. November daaraanvolgende in het Logement van FRANCISCUS STORIMANS, binnen dezelve Stad, beide des avonds ten zeven ure, publiekelijk verkoopen:

Een HUIS en ERVE, vroeger bestaan hebbende in twee WONINGEN, waarin BROODBAKKERIJ en WINKEL werd uitgeoefend, Staande en gelegen op de Vischmarkt te *Bergen-op-Zoom*, gemerkt E., N°. 26, kadastraal bekend sectie G, N°. 435. Te aanvaarden 25. December 1838.

Voorts zullen door gemelde Notarissen in gemeld Woonhuis op Maandag den 17. December 1838 en volgende dagen, telkens 's namiddags ten twee ure, tegen contant worden Verkocht: allerhande soorten van MEUBELEN, mitsgaders WINKEL-GOEDEREN, en WINKEL- en BAKKER-GEREEDSCHAPPEN.

Alles behoorende tot de nalatenschap van Mejufvrouw A. C. E. THEVOETS, eerst Weduwe van G. J. SMITS, en laatst gesepareerde Huisvrouw van den Heer L. GOSSENHOVEN.

De Notaris HUBERT, te *'s Hertogenbosch* residerende, zal, op Donderdag den 22. November 1838, des middags ten 12 ure precies, ten huize en herberge van J. J. OFFERMANS, in het *Fortuin*, aan de Markt te *Boxtel*, publiek Verkoopen:

Een donkerbruin MERRIE-PAARD, Kortstaart, oud acht jaren.
Een Kastanje-Bruin, dito dito, Langstaart, oud veertien jaren, en
Een Licht-Bruin, dito dito, Langstaart, oud zeven jaren.

Voors. PAARDEN, bij gem. OFFERMANS gesteld, zijn aldaar, des daags vóór en op die der Verkooping, voor een ieder te bezigtigen.

Betaaldag 3. Januarij 1839.

170ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

De Wed. F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, alleen geëkwalificeerde Kollectrice der Koninklijke Nederlandsche Loterij te *Breda*, heeft, ten Kantore van BROESE & COMP. verkrijgbaar gesteld: HEELE en GEDEELTEN van LOTEN in *Huur* en *Koop*, volgens onderstaande *Prijs-Courant*.

EERSTE KLASSE.

Waarvan de Trekking begint op Maandag 17. *December* 1838.

TE 'S HAGE.

HUUR.		KOOP.	
Eerste Klasse.			
Heel Lot	*f* 4,00.	Heel Lot	*f* 69,00.
Half Lot	- 2,00.	Half Lot	- 34,50.
Vijfde Lot	- 0,80.	Vijfde Lot	- 13,80.
Tiende Lot	- 0,40.	Tiende Lot	- 6,90.
		Twint. Lot	- 3,45.

MENTION HONORABLE, MÉDAILLE D'HONNEUR.

VÉSICATOIRES-CAUTÈRES,

TAFFETAS DE LEPERDRIEL.

Pharmacien breveté, Faubourg Montmartre, n°. 78, à *Paris*, l'un pour entretenir les VÉSICATOIRES d'une manière parfaite, l'autre pour panser les CAUTÈRES sans Démangeaison, 2 fr. le rouleau, 1 fr. le ½. (Jamais en boite). Serre-bras perfectionnés, compresses à 1 centime, préférables au Linge, etc. Les Produits signés LEPERDRIEL, sont adoptés par les médicins de *Paris*. Dépôts chez M. GODEFROY, Bandagiste à *Amsterdam*.

PATE DE REGNAULD AINE

Rhumes, Catarrhes, Affections de Poitrine.

AVIS IMPORTANT.

Comme on ne saurait prendre trop de précautions pour se garantir des *CONTREFAÇONS*, surtout lorsqu'il s'agit de la santé, nous prévenons les consommateurs que la VÉRITABLE PATE PECTORALE DE REGNAULD AINÉ, pharmacien, rue Caumartin, 45, A PARIS, préparée par L. FRERE, son successeur, et telle qu'elle se vend depuis dix années dans toute l'Europe, ne se délivre qu'en boite, et que chaque boite est scellée d'une bande de papier vert dont voici le modèle:

Par Brevet d'Invention.
PATE DE REGNAULD AINÉ.
L. FRERE.
Eleve et successeur de Regnauld ainé, et seul propriétaire de cette pâte.

Breda, chez Mrs. G. L. VAN MENS et VAN DEN GOORBERGH, Pharmaciens.

*** Bij BROESE & COMP. te Breda, zijn verkrijgbaar:

ALMANAKKEN voor 1839.

I. ROSEN, und Vergiss mein nicht	*f* 3,30.
II. PENELOPE, Taschenbuch von Hell	» 3,90.
III. URANIA, mit dem bildnisse Lamartine's . . .	» 3,50.
IV. ALMANACH de GOTHA	» 2,30.
V. IMMERGRUN	» 5,80.
VI. TASCHENBUCH der LIEBE und FREUNDSCHAFT .	» 3,00.
VII. DEUTSCHER-MUSENALMANACH	» 3,00.

Tevens is bij hen voorhanden;

NAPOLÉON et ses contemporains, galerie de tableaux, représentant des traits d'Héroïsme, de Clemence, de Grandeur, de Courage et de Bonté; avec un texte, publié par AUGUSTE DE CHAMBURE, 1 fort volume 8vo . . . . *f* 11,60.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.